

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 928/1, донетом на седници одржаној дана 9. 4. 2026, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за оцену докторске дисертације докторанда мр **Зорана Вучића** под насловом „**Епско певање о Косовском боју и Библија**“, урађену под менторским руковођењем проф. др **Бошка Сувајића**.

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Валентина Питулић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српска књижевност, Народна књижевност

Датум избора у звање: 01. 4. 2013. године

Установа на којој је запослен: Филозофски факултет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Ранко Поповић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: Српска књижевност

Датум избора у звање: 27.10. 2016.

Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Бранко Златковић

Звање: научни саветник

Ужа научна област: Српска књижевност, Народна књижевност

Датум избора у звање: 29. 1. 2025.

Установа на којој је запослен: Институт за књижевност и уметност, Београд

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) презиме:	Зоран (Милован) Вучић
Датум и место рођења:	29. 11. 1959. Стара Дубрава, Челинац, Република Српска, Босна и Херцеговина
Наслов мастер рада:	„Поимање греха у епским песмама старијих времена“
Датум одбране мастер рада:	29. 6. 2016.
Установа где је одбрањен мастер рад:	Филолошки факултет Универзитета у Београду
Научна област из које је стечено академско звање мастера:	Српска књижевност

III СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА који су објављени или прихваћени за објављивање у оквиру рада на докторској дисертацији

Вучић, Зоран. „Женидба Душанова“: митолошки и легендарни подтекст. *Јухорска чтенија: звезде над Јухором*. Тематски зборник. Крушевац: Историјски архив Крушевац, Својново: Удружење за културу и уметност Логос, 2021, 507–516.

Вучић, Зоран. Варијанте песме „Дијоба Јакшића“ из перспективе греха у Вуковој збирци, Богишићевом зборнику и *Ерлангенском рукопису*. *Левач*: тематски зборник. Едиција *Јухорски запис*. Крушевац: Историјски архив Крушевац, Својново: Удружење за културу и уметност Логос, 2023, 215–222.

IV НАСЛОВ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

„Епско певање о Косовском боју и Библија“

V ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет истраживања докторске дисертације мр Зорана Вучића јесте упоредно разматрање тема и мотива српских епских народних песама о Косовском боју и њихових паралела у библијским текстовима. Кандидат у раду тежи да осветли један мање проучен аспект српске епике који захтева преиспитивање досадашњих знања и утврђивање нових чињеница о везама и утицајима *Библије* (текстова *Старог* и *Новог завета*) на идејно обликовање епских песама косовског тематског круга.

Истраживање је захтевало јасан методолошки оквир. Кандидат полази од претпоставке да косовска епика не може бити потпуно разумљива ако се посматра искључиво у равни историјске фактографије, система усмених поетских жанрова и књижевнотеоријске анализе, нити ако се тумачи само у оквиру теолошког приступа без увида у поетичке законитости обликовања усмене епске традиције. Основни циљ докторске дисертације јесте умрежавање филолошког и поетичког сагледавања косовске епске легенде са токовима који омогућавају разумевање његових духовних корена, религијских и есхатолошких слојева.

Из овако постављеног методолошког оквира произилазе и основни правци и циљеви истраживања, који полазе од претпоставке да библијска традиција представља један од кључних

идејних и симболичких оквира косовске епике. Косовска епика се у српској култури успоставља као један од централних медијума за преношење и обликовање заветне идеје, која се изграђује у додиру библијске традиције, српске средњовековне књижевности, усменог песништва и касније ауторске рецепције.

Упоредно разматрање односа између библијских текстова и косовске епике заснива се на разоткривању поетичких механизма који стоје у њиховој основи – начина организовања исказа, обликовања мотива и структурисања наративних целина, питања ауторства и тумачења текста. Сродности се посматрају унутар ширег типолошког оквира, саображеног природи усменог песништва и библијске књижевности. Посебно се акцентује мотив заветне одлуке унутар оба разматрана корпуса. Заветна парадигма се у склопу косовске епске легенде посматра као модел драматизације избора, као средство сакрализације одлуке и механизам композиционог усмеравања радње ка предодређеном вишем исходу.

Позиционирање уочених поетичких сродности у шире интертекстуалне оквире неопходно је како би се расветлили комплексни путеи посредовања између библијских текстова, српске средњовековне књижевности и усмене епске сижестности.

Основни циљ дисертације је да укаже како се ове две интерпретативне осе, два основна вектора интерпретације, прва на линији поетских, језичких, историјских и филозофских увида и на линији културноисторијског трајања; друга пак на пољу метафизичко-есхатолошке, условно, „хришћанске вертикале“, у приступу косовској епској легенди међусобно не искључују.

VI ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ИСТРАЖИВАЊА ДИСЕРТАЦИЈЕ

Полазна хипотеза докторске дисертације мр Зорана Вучића састоји се у томе да је поетски свет српске народне епике, посебно епике о Косовском боју, прожет библијским елементима и идејама, те да се у њему могу препознати поједине претпоставке засноване на библијском идејном и етичком кодексу. Паралеле се не исцрпљују у преузимању појединих мотива и симбола већ у понирању у дубља идејна и духовна значења: слику света, типове јунака, морални кодекс, схватање историје, жртве и заветног избора. Однос између Светог писма и српске народне епике косовског тематског круга показује са као органски повезан и битан за разумевање косовског предања унутар српске културе.

Истраживање се заснива на компаративној анализи новозаветних текстова и епских песама о Косовском боју, у дијахронијској и синхронијској перспективи, уз допунско укључивање старозаветних мотива и типолошких образаца. Посебна пажња посвећена је процесима поетизације историје, заветној структури мишљења, питањима инспирације и надахнућа, односу историје и фикције, као и улози народног певача у трансформацији библијских идеја у усменопоетски израз. У том контексту анализирају се кључни мотиви и формуле као што су жртва, завет, издаја, пророчанство, царство небеско, причешће, грех и есхатолошка перспектива, као и њихове библијске паралеле.

Централна теза рада јесте да косовска епика представља тематски круг српске усмене епике, али и израз поетизоване националне историје која, иако грађена на темељима старијих епских слојева, има јако утемељење у новозаветној хришћанској историографији и хришћанском поимању света. Закључци истраживања указују на потребу интерпретације српске народне епике „изнутра“, из духовног, цивилизацијског и културног контекста унутар кога је настала, као и на пружање доприноса у њеном обухватнијем филолошко-фолклористичком сагледавању оствареном из перспектива неколико различитих дисциплина: поетике, историје усмене књижевности, библистике и средњовековне књижевности.

Оваквим приступом косовска епика тумачи се као целовит поетички и идејно-религијски систем у коме библијски типолошки, етички и идејни обрасци у значајној мери обликују косовско предање.

VII КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

У уводном поглављу пажња се посвећује ауторима који су оставили значајан траг у проучавању косовског тематског круга, као и усменопоетских и идејних концепата значајних за генезу косовске легенде. Акцент је пре свега на радовима посвећеним паралелама између *Светог писма Старог и Новог завета* и српске усмене епике.

На самом почетку кандидат уочава два основна тока истраживања: 1. научни, филолошко-историјски, заснован на утемељеној поетици усмене епике и *Светог писма* и 2. теолошки, хришћанско-религиозни, доминантно утемељен на принципима теологије и библистике. Ова два правца постоје паралелно и готово потпуно независно један од другог, до сада су се ретко додиривала и још ређе прожимала. Данас углавном постоје као засебни ентитети и дискурси, без међусобног „препознавања“ – што се у раду сматра интерпретативном празнином која неминовно води до сужавања интерпретативног хоризонта у научном сагледавању косовских песама (филолошки приступ) или до недовољне могућности њиховог стављања у шири контекст научних знања о феномену усмене епике (теолошки приступ).

Посебан значај у структури рада има друго поглавље, у коме је дат опсежан преглед досадашњих истраживања односа библијских текстова и косовске епике, од првих модерних филолошких и историјских увида до савремених интерпретација. Тај преглед показује да се ова проблематика развијала у више паралелних токова – филолошком, историјско-филозофском и теолошком – који су се најчешће додиривали посредно и без потпунијег методолошког прожимања. Зато ово поглавље не функционише само као преглед литературе, већ као основа за разумевање интерпретативне позиције овога рада, који настоји да резултате тих различитих приступа доведе у продуктивну везу. Указивање на мање познате зборнике, издања и часописе показало је да је истраживачко поље знатно шире него што се то обично претпоставља у ужем филолошком кругу.

Систематизација библијских и косовских епских текстова у трећем поглављу показала је постојање стабилних тематских и сужејно-мотивских чворишта која омогућавају поуздано компаративно разматрање. Та сродност поред сличности појединачних мотива јасно се уочава и у сродним моделима избора, страдања, жртве, издаје, колективне несреће и заветног тумачења догађаја. Библијска традиција постаје не само извор могућих тематских аналогија, већ и оквир унутар кога косовско предање добија своју дубљу значењску структуру.

Четврто поглавље, које обухвата поетичке паралеле, тумачи односе између библијских текстова и косовске епике са становишта разматрања тематско-мотивских сродности, интертекстуалног оквира, питања надахнућа, ауторства, традицијског памћења и начина функционисања текста унутар заједнице. Издвојило се питање епског певања као облика културне и духовне комуникације, при чему су гусле и епски десетерац сагледани не само као поетичка средства него и као носиоци једног дубљег облика заједничког памћења. У том смислу, епска песма се показује као простор у коме се историјско искуство, религијска представа и колективна самосвест узајамно прожимају, што додатно објашњава зашто је библијски духовни хоризонт у косовској епизи могао бити тако дубоко усвојен и поетски преобликован.

Проблему поетизације историје посвећена је дужна пажња. У контексту филолошког и историјског приступа тексту фокус се ставља на начине на који су историјски материјал и епско-језички апарат употребљени за обликовање песама које тематизују и поетизују Косовску битку. Полази се од премисе да оба корпуса, и библијски текстови и епика косовског боја имају изразиту историјску тенденцију – историја и историјско предање њихова су главна тема. Кандидат покушава да утврди на конкретним примерима који је степен библијског утицаја на песме косовског тематског круга управо на нивоу поетизације историјског предања.

Пето поглавље посвећено је типологији и карактеру косовских јунака са становишта старозаветних и новозаветних паралела. Посебно је важно то што се библијски идејни и вредносни модели показују делатним и у обликовању ликова. У типологији косовских јунака могло се уочити да се њихова поетска биографија не развија искључиво унутар јуначког и витешког кода, већ у сталном додиру са ширим религијским и моралним обрасцима. Лазар, Милош и Вук нису само епски јунаци у ужем смислу речи, већ носиоци три основна пола косовског предања: жртве, подвига и издаје.

У шестом поглављу анализира се, из шире компаративне перспективе, духовна клима јуначких песама друге Вукове збирке са становишта њиховог односа према Библији. У том контексту, акценат се ставља на схватању греха у различитим тематско-сужејним целинама и жанровским обрасцима (песме-легенде, стиховане бајке, баладе, епске песме). Из анализе етичког кодекса у другој књизи песама Вука Стефановића Караџића, а нарочито у косовском кругу, показало се да су теме греха, кривице, страдања и искупљења организоване унутар моралног система у којем у великој мери одјекује библијска етика. Премда се у српској усменој традицији препознају и старији, архајски и обичајни слојеви, у косовској епици јасно је уочљиво јачање старозаветне, а нарочито новозаветне перспективе, посебно у тумачењу заветности, жртве, мучеништва, слободног избора и преображаја историјске трагедије у духовно смисаони догађај. Зато се може закључити да библијска традиција у косовској епици не делује само као репертоар мотива, већ као један од основних поетичких и идејних оквира њеног обликовања.

У овом поглављу кандидат превазилази оквире постављене теме, предмета и циља истраживања будући да питање етичког кодекса прожима целокупну српску усмену епику. Анализа се врши на одабраном репрезентативном корпусу, који сачињавају песме из целокупне друге књиге Вукових песама. Из упоредне перспективе аутор се бави етичким кодексима *Старог* и *Новог завета*, разликама међу њима и утицајем библијских моралних норми на дефинисање етичког кодекса у усменом песништву, са посебним освртом на косовски тематски круг. Акценат је на појму греха и са њим повезаних мотива који на интертекстуалном плану граде „атмосферу огреховљености“ која претходи „последњим временима“, а чије исходиште води ка одсудном разрешењу на Косову пољу.

Можда је предмет и циљ рада најпрецизније истакнут у поглаву број седам, у коме се кандидат усредсређује на ширу парадигму идејних паралела, с посебним освртом на идеје и теолошке појмове и њихову транспозицију у епици, као што је појам Царства небеског и епски мотив опредељења за Царство небеско; појам заветности у *Библији* и у епским песмама; појам откривења у *Библији* и мотив последњег времена у епици; идеје и мотиви греха, жртве, причешћа, Тајне вечере, слободе избора, издаје, Страшног суда и др. Осим што показује изразиту тенденцију ка историчности, односно поетизацији значајних историјских догађаја и личности, српска народна епика је и израз историје идеја које одређују слику света колектива кроз време. Кандидат се бави историјом библијских идеја у оба смера: како су идеје које су биле део објективне историјске, религиозне стварности транспоноване у литерарни облик у епској усменој поезији, као и повратним утицајем рецепције ове поезије на конституисање и одржавање доминантне слике света и носећих идеја заједнице (поезија као посредник библијских идеја).

Важан део истраживања бави се поимањем и транспонованем националне идеје покренуте и мотивисане библијским текстовима и епским народним стваралаштвом, као и праћењем исхода те идеје и њеног потенцијала на плану савременог живота и националне историје. Српска историја обухваћена у косовској епици не подудара се са *Библијом* у својој конкретности, већ у изражавању библијских принципа који прожимају опште судбине препознате из чињеница српске историје.

Косовски завет се у том контексту разматра као идејна синтеза, као резултатна идејних паралела између библијске традиције и косовске епике. У том моделу заветне синтезе историјски догађаји постају део виших значења и моралних избора, у којем избор, вредност и смисао постају кључне категорије разумевања. Једино на основу ових категорија може се разумети одсуство заветног модела у руској традицији памћења Куликовског боја из 1380. године и војничке победе над Татарима, која не добија заветни или есхатолошки смисао у народном и књижевном предању кроз време, у односу на косовски завет српског народа.

Финална разматрања и идејно заокруживање стечених увида изложени су у закључном, осмом поглављу, у коме се резимирају размотрена питања: полазишта и исходи истраживања; библијска традиција као поетички и духовни оквир косовске епике; косовска епика као поетска и духовна интерпретација историје; косовско предање као заветно тумачење историјског догађаја; континуитет заветне мисли у српској традицији.

Специфичност рада представља прилог у коме се на увид јавности ставља песма из рукописне збирке Фридриха Саломона Крауса „Пјесма од Косова (по пјевању Мухамеданаца)“, из заоставштине проф. др Мирољуба Јоковића.

На крају рада кандидат прилаже попис скраћеница, речник мање познатих речи као и спидак коришћене литературе.

VIII ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација мр Зорана Вучића „Епско певање о Косовском боју и Библија“ представља интердисциплинаран, компаративан и мултикултуран рад у коме су успешно обједињена књижевноисторијска, теоријска, филозофска и теолошка истраживања косовске епске легенде.

Уместо генетичког модела, који би захтевао доказивање директних текстуалних посредовања, у овом раду примењује се типолошки оквир, усмерен на уочавање структурних и функционалних сродности. Такав поступак показује се као методолошки примеренији природи усмене традиције, у којој се мотиви и наративни модели преносе и преобликују унутар ширих културних хоризоната.

Ова дисертација доприноси компаративном проучавању српске усмене епске легенде аналитичким оквиром и обухватним херменеутичким истраживањима. Избор текстова условљен је њиховом аналитичком функционалношћу у оквиру постављеног компаративног оквира.

У преношењу и јачању косовског завета, који је наткрилио векове српске прошлости и остао делатан до данашњих дана, пресудну улогу одиграо је моменат када су учесници и догађаји везани за Косовски бој постали поетска чињеница. Савршенство уметничког облика који је Косовски завет у усменој епици задобио, његова непревазиђена естетски и мисаоно довршена форма, „уметничка организованост у вербалне метричке обрасце или живописне слике – мотиве осигурала је трајност колективном памћењу.“ Тако је његова уметничка, књижевна димензија постала медијум за преношење мистичног и религиозног садржаја који своје исходе остварује на најширем плану националне културе и одавно је превазишао границе и опсеге искључиво књижевноуметничког феномена. У српској свести Косовски бој нераскидиво је естетски омеђен и везан за стих, ритам и прозодију јуначке песме, за зрачење поетске слике у њој.

Кандидат полази од става да појам завета представља једну од темељних категорија библијског схватања односа између Бога и човека, односно Бога и изабраног народа. Српски завети, сматра мр Зоран Вучић, не настају као имитација библијских обазаца, већ као израз њихове историјске рецепције и преобликовања у конкретним околностима. У том смислу, издваја се светосавско наслеђе као темељни тренутак у обликовању заветне свести српског народа. Косовско предање представља следећу, драматичну фазу развоја ове свести, која се претвара у духовну вертикалу српске културноисторијске свести кроз столећа.

Поређење се врши на релевантном корпусу класичних збирки Вука Стефановића Карацића, Богишићевог зборника, збирки Богољуба Петрановића, песама из рукописне збирке Николе Т. Кашиковића и др.

Библијски текстови дати су у новом издању Светог архијерејског синода СПЦ у којем су у Стари завет уврштене и девтероканонске књиге први пут преведене на српски језик, у преводинма митрополита Амфилохија Радовића и епископа Атанасија Јевтића.

Када је реч о рецепцији, кандидат указује на два основна, раздвојена, и међусобно неусаглашена тока рецепције, први, заснован на позитивистичко-рационалистичком духу, утемељеном на античкој филозофији, као доминантни модус мишљења западноевропске школе, и друга, условно, теолошка струја, која је у православном свету утемељена на библијском поимању света и светоотачкој литератури, а која се веома ретко консултовала у огромном опусу научних истраживања о косовској народној епизи.

Један од најважнијих доприноса ове дисертације јесте испитивање могућности укрштања и међусобног расветљавања резултата оба ова правца мишљења. Овај двојни приступ може се визуелно представити као пресек две координате: хоризонталне, културноисторијске перспективе, која се овде дефинише као „научна хоризонтала“, а резултирала је пре свега резултатима на пољу поетских, језичких, историјских и филозофских увида на линији културноисторијског трајања, обликовања, генезе, усменопоетских формула, мотива, и сл.; и вертикалне, метафизичкоесхатолошке, условно, „хришћанске вертикале“, која пробија раван културноисторијске појавности зарад пројектовања на њу вредносно-смисаоног снопа тумачења проистеклих из сфере православно-хришћанске религиозности.

Кад је реч о методолошким оквирима истраживања, посебно је истакнута неопходност контекстуализације текста као предуслов његове интерпретације, тј. његово смештање у што прецизније дефинисан и описан културноисторијски и социјални контекст унутра кога тај текст остварује своју комуникацијску функцију. Износи се претпоставка да је за епске песме косовског тематског круга кључни надређени систем идеолошког кодирања доминантна религијско-културолошка парадигма позног средњег века на територији Србије.

Велика пажња посвећена је систематизацији досадашњих истраживања. Констатује се да се у новијим филолошким истраживањима може уочити јасан интерпретативни помак у поручавању односа српске усмене епике, средњовековне књижевности и Библије.

У темељном представљању досадашњих истраживања и истраживача односа косовске легенде и Библије филолошког приступа, од Илариона Руварца, преко Димитрија Богдановића, Јована Деретића, Мирослава Пантића, Светозара Кољевића, Јелке Ређеп, Наде Милошевић-Ђорђевић, Ненада Љубинковића, Љиљане Пешикан Љуштановић, Снежане Самарције, Сође Петровић, Бошка Сувајџића, Валентине Питулић, Ранка Поповића, Вида Латковића, Леонтија Павловића, Миодрага Поповића, Радмиле Пешић, Александра Ломе, Мирјане Детелић, Лидије Делић, Маје Бошковић Стули и др. даје се један од најтемељнијих прегледа истраживача који су се бавили тумачењем косовске епике из контекста односа са писаним срењовековљем. Акрибично се наводе и истраживачи историјско-филолошке перспективе, који дају тумачења косовске епике превасходно у медијевистичком кључу, почев од проф. Ђорђа Трифуновића до Владана Бартуле. Затим се набрајају аутори историјско-филозофског и антрополошког приступа, почев од Радована Самарцића, Жарка Видовића, Ирине Деретић и др. Оно што је, међутим, несумњиво иновативно јесте, преглед аутора теолошко-библијске оријентације, први пут систематизован тако темељно у дисертацијама овог типа: Николај Велимировић, Јустин Павловић, Амфилохије Радовић, Атанасије Јевтић, Иринеј Буловић, Димитрије Калезић, Саво Јовић, Калистос Вер и Вилфрид Харингтон. Наравно, све ове струје и токови у проучавањима односа епског певања о Косовском боју и Библије могу се узети вишеструко условно, али ипак, несумњиво је да је ово до сада најобухватнији преглед свих токова рецепције косовске епике. Исти је случај и са систематизацијом библијских текстова и српске народне епике о Косовском боју, са врло функционалним табеларним приказима обликованим на основу упоредне поетичке анализе.

IX ПРОВЕРА ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу *“Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду”* и налаза у извештају из програма „iThenticate“, којим је

извршена провера оригиналности докторске дисертације **”Епско певање о Косовском боју и Библија”** аутора **Зорана М. Вучића**, констатовано је да утврђено подударање текста износи **9%**.

Овај степен подударности последица је цитата, личних имена, библиографских података о коришћеној литератури, тзв. општих места и података, као и претходно публикованих резултата докторантових истраживања, што је у складу са Чланом 9. *Правилника*.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2 Члана 8. *„Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду“*, извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

X ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија за оцену докторске дисертације констатује да је дисертација **„Епско певање о Косовском боју и Библија“** кандидата **мр Зорана Вучића** оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

Комисија стога предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати с позитивном оценом Извештај о оцени докторске дисертације под насловом **„Епско певање о Косовском боју и Библија“**, коју је урадио кандидат **мр Зоран Вучић** под менторством **др Бошка Сувајџића** и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
др Валентина Питулић, редовни професор
председник Комисије

2. _____
др Ранко Поповић, редовни професор
члан Комисије

3. _____
др Бранко Златковић, научни саветник
члан Комисије